

Skarga wniesiona dnia 18 maja 2004 r. przez Confederazione nazionale dei Consorzi volontari per la tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche tipiche dei vini italiani i inni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(sprawa T-170/04)

(2004/C 179/29)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 18 maja 2004 r. FederDOC - Confederazione nazionale dei Consorzi volontari per la tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche tipiche dei vini italiani i inni oraz adwokaci Luciano Spagnuolo Vigorita, Paolo Tanoni i Roberto Gandin, wnieśli do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Europejskiej.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji:

- o orzeczenie unieważnienia rozporządzenia Komisji (WE) nr 316/2004 z dnia 20 lutego 2004 r., opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 55 z dnia 24 lutego 2004 r., str. 16, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 753/2002, które ustanawia niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w zakresie odnoszącym się do określenia, oznaczenia i prezentacji niektórych produktów winnych
- tytułem roszczenia ewentualnego, o orzeczenie unieważnienia, częściowego lub całkowitego, art. 1 ust. 3, 8a, 9a, 9b, 10 i 18 (oraz w konsekwencji załącznika II) rozporządzenia nr 316/2004
- zasądzenie od Komisji zwrotu kosztów

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest rozporządzenie Komisji (WE) nr 316/2004 z dnia 20 lutego 2004 r., opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 55 z dnia 24 lutego 2004 r., str. 16, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002, które ustanawia niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w zakresie odnoszącym się do określenia, oznaczenia i prezentacji niektórych produktów winnych⁽¹⁾.

W zarysie skarżący ostrzegają przed niebezpieczeństwem, iż wraz z wprowadzeniem w życie przedmiotowego rozporządzenia może zostać ustanowiona swego rodzaju liberalizacja na korzyść producentów z krajów trzecich w zakresie używania następujących oznaczeń tradycyjnych, odróżniających poszczególne, znane na całym świecie, wina włoskie: Amarone, Cannellino, Brunello, Est!Est!Est!, Falerno, Governo all'uso toscano, Gutturino, Lacryma Christi, Lambiccato, Morellino, Recioto, Sciacchetra, Sciac-trà, Sforzato (czy Sfurzat), Torcolato, Vergine, Vino Nobile, Vin santo (czy Vino Santo, czy też Vinsanto). To pociągnęłoby za sobą naruszenie osiągniętej z trudem pozycji producentów Państw Członkowskich na rynku winnym (producentów związanych obowiązkiem poszanowania sztywnych parametrów ilościowych i jakościowych), a w szczególności przekładałoby się na trudne do zaakceptowania naruszenie zaufania konsumentów: w rzeczy samej, producenci

z krajów trzecich nie mają obowiązku poszanowania odpowiednich zasad rządzących produkcją, co może prowadzić do wprowadzania do obrotu na terytorium wspólnotowym produktów pozbawionych cech enologicznych i organoleptycznych, które powinny posiadać powyższe wina.

Na podstawie przepisów krajowych, wszyscy skarżący są uprawnieni do sprawowania kontroli nad używaniem wyżej wymienionych oznaczeń tradycyjnych, a w każdym razie do używania ich.

Na poparcie ich roszczeń skarżący podnoszą w szczególności, że Komisja w swym działaniu przekroczyła zakres przysługujących jej kompetencji i wydała zaskarżane rozporządzenie bez odpowiedniego uzasadnienia, nie uzyskując uprzedniej opinii komitetu zarządzającego ds. win, ustanowionego mocą rozporządzenia nr 1493/1999 ani nie zasięgając opinii samych skarżących.

Skarżący twierdzą ponadto, że niektóre przepisy zaskarżanego rozporządzenia łamią ważne zasady wynikające z Traktatu, między innymi z dziedziny rolnictwa, konkurencji, ochrony konsumentów, równości, proporcjonalności, praw nabytych i pewności prawa. Określone przepisy rozporządzenia nr 1493/1999 (konkretnie art. 47, 48 i 49) zostały pogwałcone przez zaskarżane rozporządzenie, które pozostaje w sprzeczności również z treścią art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4 tak zwanego porozumienia TRIPS z Marakeszu z dnia 15 kwietnia 1994 r. (Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej), którego stroną jest Wspólnota Europejska.

Skarżący podnoszą również uchybienie przez zaskarżane rozporządzenie obowiązkowi uzasadniania aktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2004, str. 16.

Skarga wniesiona dnia 17 maja 2004 r. przez Telefónica S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego

(Sprawa T-172/04)

(2004/C 179/30)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 17 maja 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki towarowe i Wzory) przez Telefónica S.A., z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), reprezentowanej przez Andreę Sirimarco, letrado en ejercicio.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Uchylenie zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 12 marca 2004 r. w sprawie R 676/2002-1;